

TLAČOVÁ SPRÁVA

Autori, titul výstavy:	Milan Mikula Predobraz – Stopové prvky
Miesto konania:	Záhorská galéria Jána Mudrocha v Senici, Sadová 619/3, 905 01 Senica
Kurátorka:	Mária Beňačková Rišková
Otvorenie výstavy:	9.06. (piatok) 2023 o 17.00
Trvanie výstavy:	09.06. (piatok) 2023 – 23.07. (nedeľa) 2023

„Žijeme v súvislostiach, ktorých význam je pre nás bez určitej snahy len ťažko vystopovateľný.“

V súčasnosti nefunkčná časť priestorov výroby granulátu a zvlákňovania bývalej továrne na výrobu umelých vlákien Slovenský hodváb v Senici sa stala dejiskom osobitej akcie výtvarníka Milana Mikulu. **Výstava Predobraz – Stopové prvky** v Záhorskej galérii Jána Mudrocha je prenesením vizuálnych výstupov z tejto akcie, odvrstvených fragmentov nefunkčného a zdevastovaného priestoru, povýšených na objekty umenia. Zámerom je prenesenie atmosféry pôvodného priestoru do priestoru galérie s dôrazom na efemérny charakter pamäte a na vnímanie neúprosného faktu erózie cez odkrývanie časových nánosov. Milan Mikula zaznamenáva fragmenty, pozostatky, stopy, vrstvy a nánosy priemyselného objektu autorskou metódou ich snímania a odkrývania. Vytvára akýsi záznam života (alebo obdobia funkčnosti) daného objektu formou odvrstvovania vybraných častí stien, podláh a zaujímavých výsekov z priestoru metódou „archeologického“ odkrývania naukladaných „kultúrnych vrstiev“.

„Objekty sa prenesením stávajú samostatne žijúcimi abstraktnými, poloabstraktnými obrazmi (predobrazmi). Neúprosný proces erózie pokračuje na nich samotných.“

Akcia Milana Mikulu nesie v sebe prvky recesie, na jednej strane je absurdnou polemikou s hromadením produktov či zážitkov a úvahou o budovateľskom megalomanstve a pseudopokroku postavenom na vyprodukovaní čoraz väčšieho množstva výrobkov „nevyhnutne“ potrebných na prežitie a plnohodnotné precítenie života. Na druhej strane sa zaoberá syzifovskou snahou vygenerovať a zachovať čo najviac zo stôp, ktoré po sebe zanechávame. Ich výber však nie vždy reprezentuje situácie a objekty hodné zachovania a vážnosti a naopak vyzdvihuje komerčné, bulvárne aktivity a produkty.

„Základnou a zaručenou súčasťou a vyústením evolúcie je erózia.“

(Milan Mikula, Mária Beňačková Rišková)

K výstave bude vydaná publikácia, ktorú z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Milan Mikula

Milan Mikula je univerzálnou osobnosťou, výtvarníkom známym na viacerých „scénach“ – na scéne vizuálneho umenia, grafického dizajnu i scénografie. V jeho tvorbe nachádzame náročné filozofické témy, venuje sa otázkam bytia, prežívania v rôznych civilizačných situáciách. Skúma hodnoty sveta a ich posuny, nachádza ich v komunikácii, ilúzii a v neustálej premene. Tieto motívy sa vyskytujú vo všetkých prvkoch Mikulovho diela, v ktorom kniha nie je len knihou, je aj rébusom a výtvarné dielo pôsobí v prostredí, kam ho Mikula umiestni, zároveň provokatívne i neoddeliteľne.

Miestom jeho inštalácií sa často stávajú opustené priestory, továrenské veže, nefunkčné cirkevné objekty, rád pracuje s už existujúcou kulisou „skutočného sveta“. Tieto témy a prostredia často odľahčuje komicko-absurdnými prvkami a vstupom performance a akcie. Neobáva sa tvorivo použiť klišé, motívy a témy, ktoré sú súčasťou kultúrnej výbavy človeka z nášho regiónu, jeho generácie a premýšľajúceho človeka vôbec. (Mária Beňáčková Rišková)

Milan Mikula sa narodil 9. 6. 1963 v Skalici. V rokoch 1978 – 1982 študoval na Strednom odbornom učilišti polygrafickom Bratislava, 1995 – 1997 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (Prof. Ľubomír Longauer, Prof. Juraj Bartusz).

V roku 1991 začal spolupracovať ako scénický výtvarník s dramaturgičkou a režisérkou Annou Gamanovou a divadelnými súbormi M – divadlo, Zádrapky Senica a divadlom Korbáč Myjava.

Od roku 1992 sa ako spoluautor zúčastňoval na organizácii a realizácii projektu ETUD (experimentálna tvorivá umelecká dielňa).

V roku 1997 spolu s Jozefom Jagušákom založili reklamnú agentúru a grafické štúdio RECO v Senici.

V rokoch 1999, 2000, 2002, 2003, 2004 a 2006 navrhol vizuálny štýl festivalu Divadelná Nitra. V rokoch 1998 a 2006 získal ocenenia v súťaži „Najkrajšie knihy Slovenska 97“ a v roku 2001 mu bola udelená Cena Slovenskej národnej knižnice, na 4. Bienále knižného umenia v Martine.

V rokoch 2000 – 2013 spolupracuje s režisérom Dušanom Vicenom pre divadlá DISK Trnava, SKRAT Bratislava a Štátne divadlo Košice.

V roku 2003 realizoval vizuálny štýl medzinárodnej výstavy Trienále plagátu Trnava. V rokoch 2003 a 2009 získal čestné uznanie v súťaži Národná cena za dizajn, pričom v roku 2009 realizoval aj vizuálny štýl súťaže.

V roku 2005 navrhol vizuálnu identitu osláv 100. výročia firmy Grafobal Skalica, za ktorý získal viacero ocenení doma i v zahraničí.

Zrealizoval 30 samostatných výstav v galériách a alternatívnych priestoroch na Slovensku (GJK, Synagóga – Centrum súčasného umenia, Trnava, Kunsthalle Bratislava, Galéria Priestor, Bratislava, Umelecká beseda Bratislava, Galéria 13m3, Bratislava, Galéria P. M. Bohúňa Liptovský Mikuláš, Záhorská galéria Senica).

Zúčastnil sa na vyše 60-tich kolektívnych výstavách súčasného umenia a grafického dizajnu doma i v zahraničí (Palac Sztuki, Krakov, Poľsko, Centro Cultural Alfreda Krausa, Madrid, Španielsko, Bienal Internacional del Cartel en México, Mexiko, Wallensteinplatz, Viedeň, Rakúsko, Slovenská národná galéria, Bratislava, Krajská galéria výtvarného umenia, Zlín, Česká republika, Československý pavilón, Benátky, Taliansko, The Korea Foundation, Soul, Južná Kórea, Künstlerhaus, Viedeň, Rakúsko).

Venuje sa tvorbe objektov, inštalácií, environmentov, performance, scénografii a grafickému dizajnu.